

דף י

- א. אין נאכן על אשתו.
- ב. זומרים בנערת מאורסת.
- ג. מחלוקת בכמה דיןיהם ליקיט.
- ד. בעשרות ושלשות.
- ה. עיבור החודש.
- ו. עיבור השנה.
- ז. שלשה חמשה ושביעת.

א. אמר רבא התואר פלוני בא על אשתי, הוא ואחר מצטיפים להרגו אבל לא להורגה שקרוב הוא אצל אשטו ואין נאכן עליו.
 ב. אמרו העדים פלוני בא על נערה המאורסת (ולא אמרו מי הנערה) והוזמו, נהרגים (כאשר זמנו להרגט) ואין משלמים ממנו (שלא אמרו מי הנערה שהפסידה כתובתה). ואם אמרו מי הנערה נהרגים (זמנו להרגג אותם) ומשלמים לה ממון שזמנו להפסידה כתובה.
 ב, פלוני רבע שור והוזמו, נהרגים (כאשר זmeno להרגנו) ואין משלמים (שלא אמרו מי בעל השור). ואם אמרו שרו של פלוני נהרגים (זמנו להרגג את הרובע) ומשלמים ממנו (זמןנו להפסיד לבעל השור).

ג, פלוני רבע שורי נאמן להעיר (עם אחר) על הרובע ואפלו על השור שהחיבים מיתה, שאין אדם קרוב אצל ממוינו (ונאמן להעיר).
 ג. מצות בשלשה דיןיהם משום רבי ישמעאל אמרו בעשרות ושלשות. ו מבארת הגמara מחלוקתם. לפי תנא קמא בשלשה שנאמר בעניין מלכות ושפטות הרי כאן שנים ואין ב"ד שkol מוסיפים עליהם עוד אחד. (ומה שכתוב והצדיק את הצדיק והרשיעו את הרשע פירוש שירשיעו את העדים בהומה ומילא יצדיקו את מי שהרשיעו הראשונים, וע"ז נאמר הכות הרשע לויזיב את הוותאים מלוקות כאשר אפשר לקיים בהם כאשר זמן).

ד. ורבי ישמעאל שאמר מלוקות בעשרות ושלשות, אמר אבי שלמדו גוירה שוה מיתה (רשע ורשע). והוא אמר מלוקות עצמה היא אחד מאופני המיתה שנורה תורה על הרשעים (דכיון דעבר על אהורת בוראו ראוי דוא למota, רשי"). אלא שאומדים אותו שלא ימות ע"ז המכות שנאמר ונקלח אחין, שהיא אחיך קיים אחריה המכות.

ה. מבואר במשנה עיבור החודש בשלשה וכו'. ומקשה הגמרא הרי אם לא קודשו ביום שלשים הוא נהיה מעובר ממילא ואין צורך בשלשה דיןיהם. ותרציו: א, אמר אבי צריך לומר במשנה קידוש החודש בשלשה. ב, רבא אמר פירוש המשנה קר: קידוש החודש ביום שראי להתעדר (יום שלשים) צricsים שלשה דיןיהם לקדשו. (אבל ביום שלשים ואחד אין צricsים לקדשו שכבר קודשו טבים לרבי אלעוז ברבי צדוק). ג, רב נחמן אמר קידוש אחר יום עיבור (בדעת פלימו שביום שלשים אין צריך קידוש וביום שלשים ואחד צריך). ד, רבashi אמר היישוב אם צריך עיבור בשלשה (אבל קידוש אין מקדים כלל את החודש (רבבי אלעוז) בין בשלשים לבין אחד).

ו. עיבור השנה בשלשה דברי ר"מ, רשב"ג אומר בשלשה מתחילה, כיצד אם אחד אומר לישב ולעין אם צריכה עיבור ושנים אומרים לא לישב שבודאי אין צריכה עיבור, בטל היהוד. שניים אומרים לישב ואחד אומר לא לישב מוסיפים עליהם שנים ונתנים בדבר חמישה. ואם רצוי רובם (שלשה) לעבר מוסיפים שנים וגמורים לעבר בשבעה.

ז. והטעם שמתהילים בשלשה ונושאים ונוגנים בחמשה וגומרים בשבעה, כנגד ברכת כהנים (ג' תיבות בפסק ראשון, ה' תיבות שני, ז' בשלישי). ו"יא בנגד שלשה שומר הכהן, חמישה מורה פני המלך, ושבעה רואי פני המלך. שכן דרך טכסי שלוחות בארץ ועיבור שנה מטכסי שלוחות שם הוא לישב סדר השנים על מסונן.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés

www.dafhayomi.fr - +33 6 14 55 78 08 - Sponsorisez le Daf Panorama - Info@dafhayomi.fr

Refouah Chelema Sarah bat Kamar

www.ohavei-torateha.com